

U.S. ANDERSEN

MAGIA DIN MINTE

Traducere din limba engleză de

Dana Dobre

 ACT și Politon

2020

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
1. Cauza ascunsă a tuturor lucrurilor	13
2. Descoperirea sinelui secret	47
3. Cel mai mare miracol dintre toate	81
4. Stăpânirea de sine	109
5. Minte mai presus de materie	139
6. Imaginile mentale	169
7. Puterea de a alege	197
8. Învingerea opoziției	223
9. Dezvoltarea abilităților	251
10. Cum să îți crezi propriul talent	275
11. Cum să îți folosești al șaselea simț	303
12. Atitudinea mentală care nu dă niciodată greș	323

1 CAUZA ASCUNSĂ A TUTUROR LUCRURILOR

În celebrul său monolog, Hamlet al lui Shakespeare a reflectat: „A fi sau a nu fi?”, și astfel s-a confruntat direct cu principala provocare a vieții. Majoritatea oamenilor doar există, nu *sunt* niciodată cu adevărat. Există ca ecuații predictibile, mai degrabă reacționând decât acționând, compendii ambulante ale aforismelor și tabuurilor, reflexelor și sindroamelor. Zeii chicotesc cu siguranță în fața spectacolului ironic al roboților care se consideră liberi, însă, atunci când conștiința întrupată se ridică deasupra principiului durere-plăcere al naturii, devine în sfârșit evidentă adevărata semnificație a libertății.

ACȚIUNE *VERSUS* REACȚIE

Existăm pentru a deveni ceva mai mult decât ceea ce suntem, nu prin intermediul unor circumstanțe favorabile sau al unor întâmplări norocoase, ci prin căutarea interioară a unei conștientizări superioare. A fi, a deveni, acestea sunt poruncile vieții care evoluează, care se îndreaptă spre ceva, aspiră la înălțimi nemăsurate, iar sufletul deșteptat răspunde chemării, caută, crește, se extinde. A face mai puțin de atât înseamnă a te scufunda în închisoarea reacțiilor

egoului, cu toată durerea, suferința, limitarea, decăderea și moartea sa. Omul care trăiește reacționând la lumea din jurul lui este victima fiecărei schimbări a mediului, fiind când fericit, când trist, când victorios, când înfrânt, influențat, dar fără să influențeze vreodată. E posibil să trăiască mulți ani astfel, răpit de percepția senzorială și de sușurile și coborâșurile sinelui superficial, dar într-o zi durerea va depăși în așa măsură plăcerea, încât va înțelege brusc că egoul său este iluzoriu, un produs exclusiv al circumstanțelor exterioare. Apoi fie se va scufunda într-o letargie carnală totală, fie, întorcând spatele simțurilor, va căuta conștientizarea interioară și stăpânirea de sine. În acel moment va fi pe cale să trăiască realmente, să devină cu adevărat; atunci va începe să își descopere potențialul real; atunci va descoperi miracolul propriei conștiințe, miracolul din mintea sa.

Stăpânirea vieții nu se atinge prin dominarea lucrurilor materiale, ci prin percepția mentală a cauzei și naturii lor adevărate. Înțeleptul nu încearcă să supună lumea după cum vrea el sau să schimbe cu forța evenimentele pentru a deveni o replică a dorințelor lui, ci se străduiește să obțină o conștiință superioară care să îi permită să perceapă cauza secretă din spatele tuturor lucrurilor. Găsește astfel un loc proeminent în cadrul evenimentelor; prin simpla armonie cu ele pare de fapt să le modeleze. Întreprinde fără efort acțiunile cele mai dificile, în vremurile cele mai primejdioase, pentru că armonizarea sa cu forța mentală care controlează universul îl ghidează să efectueze munca ce trebuie făcută.

MINTEA ELECTROMAGNETICĂ

Această forță mentală care controlează universul poate fi numită oricum și vizualizată cum vrei. Important este să înțelegi că există, să știi câte ceva despre modul cum funcționează, să știi care este relația ta cu ea. Ar putea, de exemplu, să fie asemănată cu un câmp electromagnetic enorm. Toate formele de viață conștiente ar fi atunci câmpuri electromagnetice mici în cadrul câmpului universal și și-ar găsi poziția în cadrul lui, fiecare în concordanță cu felul și calitatea câmpului său. Locul în care ar ajunge fiecare câmp individual în cadrul câmpului principal ar ține atunci de o lege inexorabilă și absolut inevitabilă, după cum ilustrează milioanele de oameni care efectuează aceleași sarcini în mod repetat, cu absolut aceleași rezultate, de parcă ar urma un ritual. Poate că sunt mereu bolnavi, mereu înfrânți, „ratează la milimetru”, poate că niciodată nu au bani, niciodată nu au slujbă. Dacă reflectăm fie și doar puțin la propria noastră viață, nu putem să nu fim surprinși de modul în care părem să fim urmăriți de aceleași situații în toate privințele, an după an, în repetate rânduri. Acest caracter recurent periculos este sursa majorității frustrărilor și bolilor mentale, reprezentând rădăcina fundamentală a oricărui eșec.

Însă poate fi evitat. Iar modul în care poate fi evitat aduce o emancipare completă a minții și spiritului. *Deoarece micul câmp electromagnetic are în el capacitatea inerentă de a schimba felul și calitatea câmpului său, va fi mutat dintr-un loc în altul în câmpul principal cu toată puterea și siguranța acestuia, până când va ajunge în poziția pe care o cere noua calitate a conștiinței sale.*

Ceea ce este important de reținut din această reprezentare este că micul câmp electromagnetic nu se deplasează singur. Este deplasat de câmpul cel mare. Și în spatele mișcării sale stă întreaga forță a câmpului mare. Orice încercare a sa de a se deplasa de unul singur este evident fără rost, deoarece este ținut în loc de o putere infinit mai mare decât a lui. Și este ținut *acolo* unde este din cauza a *ceea ce* este. În momentul în care apare o schimbare în interiorul lui, este deplasat de o putere din afara sa către o poziție nouă în cadrul câmpului, una în acord cu noul său potențial.

LUMEA MENTALĂ

Cele precedente sunt firește o analogie, dar cu toate acestea S.W. Tromp, în remarcabila sa carte *Psychical Physics (Fizica psihică)*, a dovedit dincolo de orice îndoială că ființa umană emite anumite câmpuri electromagnetice, că Pământul însuși produce un câmp electromagnetic, iar exemplele sale sunt documentate atât de bine, încât este imposibil să le faci vreun reproș din punct de vedere științific. S-ar putea ca într-adevăr să ne aflăm chiar în pragul dovezilor științifice cu privire la acele zone invizibile ale aspirației umane care au fost până acum domeniul filosofilor, profesitorilor și preoților. În universitățile de marcă au fost înființate departamente de investigare a capacităților paranormale ale psihicului uman și cu siguranță este doar o chestiune de timp până când nu vom mai putea nega dovada finală și irevocabilă a percepției noastre intuitive – puterea minții asupra materiei.

Lumea în care trăim este una mentală, nu fizică. Aspectul fizic este doar o prelungire a celui mental și pe deasupra una imperfectă. Tot ceea ce vedem, auzim și simțim nu este deloc o realitate solidă și inevitabilă, ci doar o revelare imperfectă a unei idei din minte în fața simțurilor. Preocuparea față de experiența senzorială a concentrat atenția asupra efectelor, nu asupra cauzelor, a condus investigația științifică pe un drum fără ieșire, unde totul devine din ce în ce mai mic până la infinit sau mai mare până la infinit și îl ține departe pe om de secretele care se găsesc dincolo de viață. Miracolul care ne reclamă atenția nu sunt planetele și stelele, forțele naturii și vânturile, nici măcar existența vieții în sine. Este conștiința. Simplul fapt al ființării, capacitatea de a spune „eu”. Conștiința este o realitate de necontestat, cel mai mare miracol dintre toate, iar tot ce se vede și se aude în lume sunt simple efecte secundare.

„EUL” ASCUNS

A fi conștient înseamnă a fi conștient; nu există mai multe feluri. „Eul” aflat în vecinul tău este exact același „eu” din tine. Poate să pară diferit, atașat fiind de o experiență senzorială diferită, dar numai pentru că a permis să se lase condiționat de o asemenea experiență. În realitate, conștiința nu este niciodată rezultatul experienței, ci mai degrabă cauza ei, și oriunde o găsim, ea este în principal conștientă că există, că este „eu”. Se află doar o singură conștiință fundamentală în întreaga creație; ea se stabilește în toate lucrurile, pare să fie diferită în funcție de lucrurile în care intră, dar în esență nu se schimbă niciodată. Este inteligența, conștientizarea, energia, puterea, creativitatea,

materialul din care sunt alcătuite toate lucrurile. Este alfa și omega existenței, cauza primară; ești tu.

„Totul în Natură conține puterile Naturii. Totul este făcut din același material ascuns”, a scris Ralph Waldo Emerson. El a străpuns vălul, a înțeles funcționarea minții și inteligenței unice din care izvorăsc întreaga viață și toată aspirația, dincolo de dansul perceput de simțuri al miliardelor de forme ale naturii. Nu poate să existe pace interioară sau certitudine a acțiunilor fără această cunoaștere spirituală fundamentală. Omul care trăiește izolat de rădăcinile ființei sale și-a întrerupt legătura cu sursa întregii puteri și viețuiește singur și lipsit de resurse, într-o lume ostilă și amenințătoare. Dacă percepe măcar o dată adevărata natură a vieții și relația sa cu ea, va vedea în curând că lumea îi reflectă întotdeauna gândurile.

MASCA

Mintea superficială, sinele dependent de simțuri sau egoul este personajul negativ din piesa care se joacă în prezent pe scena umană. Omul ca formă de viață este suficient de evoluat încât să înțeleagă caracterul său distinct și unicitatea. Se uită în oglindă și înțelege că animalul reflectat este el. Este preocupat de înfățișarea și binele acestui animal și meditează la relația sa cu lumea și cu ceilalți. Nu înțelege cu adevărat ce este, înțelege doar că este conștient și limitat la un anumit corp, iar experiența și cunoștințele pe care le dobândește, împreună cu modul în care vrea să le folosească, le etichetează cu numele de „eu”, și astfel este amăgit să numească o fantomă cu numele lui.

Ascuns în spatele acestei fantome, pus în umbră de luptele și dorințele ei, se află Sinele Secret, care, chiar dacă este ascuns, ignorat sau înțeleș greșit, mișcă totuși toate lucrurile pe tabla de șah a vieții, potrivit naturii și aspirațiilor lor. Nu suntem deloc egoul sau sinele dependent de simțuri. Acestea sunt măștile pe care ni le punem atunci când jucăm rolurile pe care le găsim în viață. Ceea ce suntem cu adevărat nu este un lucru schimbător, ci complet și intact, puternic și senin, fără limite și etern. Izvorăște din sursa inepuizabilă a vieții înseși și, atunci când învățăm să ne identificăm cu ea, ne-am făcut rost de o călătorie cu o putere aflată atât de departe de identitatea noastră temporară minusculă, încât viața noastră se schimbă în cel mai uimitor mod.

SINELE ÎNTEMNIȚAT

„Să fim ceea ce suntem și să devenim ceea ce suntem capabili să devenim reprezintă singurul scop al vieții”, a scris Robert Louis Stevenson. Dar atunci când ne batem joc de dreptul nostru divin din naștere, încătușându-l prin limitări mentale și spirituale, atunci nu avem nicio alternativă în afară de stagnare și suferință. Atât timp cât suntem sensibili numai la stimulii care ne influențează simțurile din lumea exterioară, nu avem altă alegere decât să fim victimele oricărei circumstanțe. Blocați în lumea simțurilor, oscilăm la fiecare stimul, când agresivi, când speriați, când bucuroși, când triști, când căutând moartea, când viața, dar seninătatea noastră interioară și echilibrul se află întotdeauna în mâinile a ceva ce nici nu înțelegem, nici nu controlăm; suntem astfel păpuși, trase de sfori invizibile și

necunoscute, prinși în vârtejul vieții ca niște bucățele de hârtie luate de vânt; și dacă adunăm cumva destule cunoștințe încât să ne percepem neputința, suntem adesea copleșiți de o tristețe atât de adâncă încât este aproape un lucru de neimaginat să facem un efort să luptăm împotriva acestor cătușe.

Dar în momentul în care facem o pauză destul de lungă în iureșul vijelios al vieții, pentru a vedea că nu ne mișcăm în acord cu propriile decizii sau ca răspuns la ele, ci mai degrabă ca reacție la lumea din jurul nostru, atunci am făcut primul pas spre libertate. Numai cel care știe că este sclav poate să aspire să fie liber, exact așa cum adevărata libertate este posibilă numai pentru cel care a simțit lanțurile. Ura, iubirea, temerile, invidiile, aspirațiile, decepțiile noastre sunt în cea mai mare parte produse ale circumstanțelor, ale codurilor și moravurilor false și limitatoare – cel mai adesea o groază înăscută din lucruri mult exagerate; soluția este să stai neclintit în fața lor, provocându-le să facă tot ce pot, demascându-le, renunțând astfel la supunerea față de lăcomia egoului amăgitor și orbitor care ne face mereu să credem că suntem mai buni decât ceilalți și mai puțin decât ceea ce suntem cu adevărat.

PUTEREA ELIBERATOARE

Nu este necesar să devii mistic, nici măcar filosof și cu siguranță nici un metafizician melancolic pentru a accepta latura spirituală a existenței, pentru a stabili în viața ta o legătură mentală de cauzalitate care îți va oferi controlul asupra circumstanțelor. Însă *este* necesar să nu te debarasezi imediat de tot ce are de-a face cu spiritul doar pentru

că acesta este domeniul consacrat al religiei. Este posibil să fii creștin sau hindus, musulman sau budist, taoist sau șintoist, dar asta nu face decât să îți crească responsabilitatea individuală umană de a reflecta la toate problemele care au legătură cu lumea, viața, moartea și ființa ta. Numai atunci când îți accepți esența mentală, numai atunci când ajungi să realizezi natura efemeră, în continuă schimbare a „eului”, va deveni evident că totul se află într-o stare permanentă de creștere, dezvoltare și aspirație, că nu există limite, finalități și înfrângeri și că orice este posibil pentru cel care mai întâi concepe imaginea în minte.

În noi există puterea eliberării depline, provenită din mintea sau inteligența aflată în spatele creației, și prin intermediul ei suntem capabili să devenim orice și să facem orice ne putem imagina. Materialul mental din care suntem alcătuiți este de un asemenea tip și o asemenea calitate încât răspunde la formarea imaginilor din cadrul lui prin crearea unui echivalent care poate fi perceput de simțuri. Prin urmare, orice imagine din mintea noastră trece obligatoriu în lumea materială. Nu putem să împiedicăm așa ceva. Atâta timp cât trăim și gândim, vom avea în minte imagini și acestea se vor transforma în lucrurile din viața noastră, iar atâta timp cât gândim într-un anumit fel, trebuie să trăim într-un anumit fel și nicio voință sau dorință nu va schimba acest lucru, doar viziunea pe care o purtăm în noi.

LEGEA VIEȚII

Este uimitor și trist să vezi mii de oameni ale căror mecanisme mentale continuă să aibă asupra lor chiar efectele pe care ei spun că nu și le doresc. Se plâng de faptul că sunt săraci, dar asta nu îi face mai bogați. Se plâng de durerile și suferințele lor, dar continuă să fie bolnavi. Spun că nu îi place nimeni, ceea ce înseamnă că lor nu le place de nimeni. Nu sunt îndrăzneți, nu sunt provocatori, nu au imaginație; freamătă și tremură din punct de vedere mental și sunt predispuși la iluzii negative. Pur și simplu nu contează care este imaginea din mintea ta, ea se naște oricum, cu aceeași promptitudine și fidelitate, indiferent dacă este o imagine a sărăciei și bolii, a fricii și eșecului sau o imagine a bogăției și sănătății, a curajului și succesului. Legea vieții este următoarea: toate lucrurile bune și rele sunt create din imaginea avută în minte.

O persoană care merge pe sârmă înaintează rapid pe suportul elastic și îngust. Sus în aer, ezitând, suspendată pe o sfoară subțire de culoare neagră, pare să încalce toate legile normale de comportament. Ceea ce este uimitor nu e că poate să facă acest lucru atât de bine, ci că îndrăznește să îl încerce. Și cu toate acestea, ceea ce face este rezultatul inevitabil al legii mentale. Cu mult înainte să fi făcut primul pas nesigur pe sârma întinsă, și-a format o imagine în minte. Imaginea a persistat în timpul primelor încercări stângace. S-a văzut agilă, echilibrată, traversând abil sârma care se leagănă, iar această viziune a susținut-o pe parcursul tuturor eșecurilor de la început. Acum își expune priceperea și curajul în fața morții cu nonșalanță, în timp ce spectatorii privesc cu răsuflarea tăiată. Este un om sigur, calm,